

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1So/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 4016200203
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4016200203.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Mariána Trenčana a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: H. V. W., V. Z. XX, XXX XX K., právne zastúpený: JUDr. Jana Berecová Titková, Dubová 2, 949 01 Nitra, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom Ul. 29 augusta 8, 813 63 Bratislava, o vyrovnávací príplatok, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 19Sd/31/2016 zo dňa 29. novembra 2016 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 19Sd/31/2016 zo dňa 7. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 19Sd/31/2016 zo dňa 29. novembra 2016 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 19Sd/31/2016 zo dňa 7. marca 2018 m e n í tak, že rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13.02.2016 z r u š u j e a vec jej v r a c í a na ďalšie konanie.

Odporkyňa j e p o v i n á nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 300,58 € titulom trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľa, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo dňa 13.02.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 69b ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 140/2015 Z.z. (ďalej len „zák. č. 461/2003“) zamietla žiadosť navrhovateľa o vyrovnávací príplatok. V odôvodnení poukázala na ust. § 69 ods. 1 písm. a), b), c), d) zák. č. 461/2003 Z.z., v zmysle ktorého posudzovala žiadosť a uviedla, že navrhovateľovi bol rozhodnutím č. XXX XXX XXXX zo dňa 01.06.2009 od XX.XX.XXXX priznaný predčasný starobný dôchodok podľa právnych predpisov Slovenskej republiky. Uviedla, že poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok nemá podľa § 69 nárok na starobný dôchodok. Na tom nič nemení skutočnosť, že predčasný starobný dôchodok je po dovŕšení dôchodkového veku starobným dôchodkom. Z týchto dôvodov navrhovateľ nespĺnil podmienku nároku na vyrovnávací príplatok podľa § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.

Proti preskúmanému rozhodnutiu podal navrhovateľ opravný prostriedok podľa tretej hlavy piatej časti

zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), v ktorom uviedol, že je poberateľom starobného dôchodku od dvoch nositeľov sociálneho zabezpečenia a to od Českej správy sociálneho zabezpečenia za obdobie dôchodkového zabezpečenia, ktoré dosiahol od 01.09.1963 do 31.12.1992 a tiež poberá starobný dôchodok od odporkyne za obdobie dôchodkového zabezpečenia, ktoré dosiahol od 01.01.1993 do XX.XX.XXXX. Dôchodok z Českej republiky poberá napriek tomu, že nikdy na jej území nepracoval a miesto výkonu práce mal u všetkých zamestnávateľov výlučne na území Slovenskej republiky.

Odporkyňa a Česká správa sociálneho zabezpečenia pri posudzovaní jeho nárokov vychádzali z čl. 20 ods. 1 zmluvy medzi ČR a SR o sociálnom zabezpečení č. 318/2004 Z.z. (ďalej len „zmluva“) v spojení s čl. 15 ods. 1 Správnej dohody, ktorou sa vykonáva zmluva medzi ČR a SR o sociálnom zabezpečení č. 17/1995 Z.z. (ďalej len „správna dohoda“). S poukazom na čl. 20 ods. 1 zmluvy a čl. 15 ods. 1 správnej dohody uviedol, že jeho zamestnávateľ mal ku dňu rozdelenia ČSFR k 31.12.1992 sídlo na území Českej republiky. Preto všetky doby zabezpečenia, ktoré získal pred 01.01.1993 sa považujú za doby zabezpečenia Českej republiky a dôchodok je za ne príslušná poskytnúť Česká správa sociálneho zabezpečenia. Výsledkom postupu v zmysle citovaných medzinárodných zmlúv je skutočnosť, že poberá starobné dôchodky z dvoch štátov, pričom súčet súm týchto dôchodkov je nižší ako starobný dôchodok, na ktorý by mal nárok v SR, ak by sa aj obdobie dôchodkového poistenia/zabezpečenia získané podľa právnych predpisov ČR považovalo za obdobie dôchodkového poistenia získané podľa právnych predpisov Slovenskej republiky.

S poukazom na ust. § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. uviedol, že spĺňa podmienky nároku na vyrovnávací príplatok uvedený. Výklad odporkyne, týkajúci sa ust. § 69b ods. 1 považuje za príliš formalistický a bez zohľadnenia § 69a ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., ktorý zakotvuje právnu fikciu, v zmysle ktorej po dovŕšení dôchodkového veku sa predčasný starobný dôchodok považuje za starobný dôchodok.

Tiež poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/200/2011 zo dňa 30.01.2013, sp. zn. 9So/124/2013 zo dňa 25.02.2015 a sp. zn. 9So/203/2011.

Krajský súd v konaní podľa § 250l a nasl. O.s.p. 2 OSP dospel k záveru, že návrh nie je dôvodný a preto rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s prechodným ustanovením Správneho súdneho poriadku, ako vecne správne potvrdil. Najmä uviedol, že v ust. § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. zákonodarca stanovil hmotnoprávne podmienky na priznanie vyrovnávacieho príplatku, a to že nárok na vyrovnávací príplatok môže vzniknúť len poistencovi, ktorému bol priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Slovenskej republiky. Navrhovateľovi bol rozhodnutím odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 01.06.2009 priznaný predčasný starobný dôchodok, ktorý sa podľa § 69a ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. prekvalifikoval na starobný dôchodok až po dovŕšení dôchodkového veku, a nie skôr, čo korešponduje i s ust. § 69, podľa ktorého „poistenc, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok“. S poukazom na vyššie uvedené, aj podľa názoru krajského súdu navrhovateľ nespĺnil jednu zo základných podmienok uvedenú v § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z., a to priznanie mu starobného dôchodku podľa predpisov Slovenskej republiky, čím mu nárok na vyrovnávací príplatok nevznikol.

Vo vzťahu k navrhovateľom predloženým rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd vyslovil názor, že závery týchto rozhodnutí nie je možné aplikovať na prípad navrhovateľa.

S poukazom na vyššie uvedené ako aj právnu úpravu zák. č. 140/2015 Z.z. účinnú od 01.01.2016 krajský súd nepovažoval za dôvodnú ani argumentáciu navrhovateľa, týkajúcu sa priznania vyrovnávacieho príplatku s odkazom na príslušné ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky.

Proti rozsudku krajského súdu uvedenému v záhlaví tohto rozhodnutia podal navrhovateľ včas odvolanie, v ktorom najmä uviedol, že počnúc dňom XX.XX.XXXX sa jeho predčasný starobný dôchodok považuje za starobný dôchodok. Túto skutočnosť odporkyňa nezohľadnila.

Ďalej poukázal na znenie ust. § 69b ods. 1 písm. d) zák. č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého u sporiteľov v druhom dôchodkovom pilieri je podmienkou pre priznanie vyrovnávacieho príplatku aj uzatvorenie dohody o vyplácaní predčasného starobného dôchodku programovým výberom. Zakotvenie takejto podmienky by sa javilo ako zbytočné, nakoľko uvedeným sporiteľom by za uplatnenia výkladu odporkyne nemohol byť priznaný vyrovnávací príplatok, z dôvodu priznania predčasného starobného dôchodku.

Opätovne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/200/2011 zo dňa 30.01.2013, sp. zn. 9So/124/2013 zo dňa 25.02.2015, sp. zn. 9So/203/2011 a sp. zn. 1 So/66/2013 zo dňa 19.01.2016, z ktorých najmä vyplýva záver o dorovnaní starobných dôchodkov tzv. federálnych dôchodcov, podľa ktorého okolnosť, že právne predpisy takýto postup priamo neupravujú, je z hľadiska nároku poberateľa dôchodku na primerané zabezpečenie v starobe nepodstatná.

Záverom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec vracia odporkyne na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov konania v zmysle predloženého vyčíslenia (č. l. 81).

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 23.08.2017 uviedla, že navrhovateľovi bol priznaný predčasný starobný dôchodok, pričom podľa ust. § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. je možné priznať vyrovnávací príplatok iba poistencovi, ktorému bol priznaný starobný dôchodok. Tejto podmienke zodpovedá aj spôsob určenia fiktívnej sumy starobného dôchodku, čo by v prípade navrhovateľa, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, viedlo k jeho neodôvodnenému zvýhodneniu. V sume vyrovnávacieho príplatku by bola obsiahnutá aj čiastka, o ktorú bola dôchodková dávka navrhovateľa znížená (z dôvodu skoršieho odchodu do dôchodku). Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 subsidiárne § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) a s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250s veta druhá O.s.p. odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 v spoj. s § 250l ods. 2 O.s.p.) jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, a preto napadnutý rozsudok zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Rozsudok verejne vyhlásil dňa 26. februára 2019 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 69 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenc, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok, nemá nárok na starobný dôchodok.

Podľa § 69a ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. predčasný starobný dôchodok po dovŕšení dôchodkového veku je starobný dôchodok.

Podľa § 209 ods. 4 zák. č. 461/2003 Z.z. v odôvodnení rozhodnutia organizačná zložka Sociálnej poisťovne uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bola vedená pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodovala.

Predmetom sporu bola otázka právneho posúdenia nároku navrhovateľa na vyrovnávací príplatok priznávaný odporkyňou starobným dôchodcom v súlade s § 69b ods. 1 písm. a) zák. č. 461/2003 Z.z. (v znení zákona č. 140/12015 Z.z.), a teda posúdenie otázky, či nárok na vyrovnávací príplatok môže vzniknúť len poistencom, ktorým bol priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Slovenskej republiky, pretože ide o dorovnanie k starobnému dôchodku, alebo má nárok na vyrovnávací príplatok aj

poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. poistenec, ktorému bol priznaný starobný dôchodok, má nárok na vyrovnávací príplatok, ak

- a) získal pred 1. januárom 1993 najmenej 25 rokov československého obdobia dôchodkového poistenia, za ktoré mu bol po 31. decembri 1992 priznaný starobný dôchodok podľa predpisov Českej republiky,
- b) získal od 1. januára 1993 do 31. decembra 2003 najmenej 1 rok doby zamestnania alebo náhradnej doby podľa zákona účinného do 31. decembra 2003,
- c) ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie, má nárok na výplatu starobného dôchodku podľa predpisov Českej republiky,
- d) uzatvoril zmluvu o poistení dôchodku zo starobného dôchodkového sporenia, dohodu o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom a nemá na osobnom dôchodkovom účte evidované dôchodkové jednotky tvorené z povinných príspevkov, ktoré nie sú predmetom dohody o vyplácaní starobného dôchodku alebo predčasného starobného dôchodku programovým výberom, alebo mu bola vyplatená suma podľa osobitného predpisu, ak je sporiteľ alebo bol sporiteľ podľa osobitného predpisu,
- e) požiadal o výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, ak získal obdobie výkonu služby policajta a profesionálneho vojaka v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu, a
- f) suma vyrovnávacieho príplatku má ku dňu, od ktorého žiada o jeho priznanie, kladnú hodnotu.

Podľa všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 140/2015 Z. z. účelom vyrovnávacieho príplatku je čiastočne eliminovať poistencami negatívne vnímanú skutočnosť, že na základe rozdelenia ČSFR im bol priznaný dôchodok z Českej republiky za obdobie zamestnania pred rozdelením ČSFR a dôchodok zo Slovenskej republiky za obdobia dôchodkového poistenia, resp. zabezpečenia po rozdelení ČSFR, pričom úhrn súm týchto dôchodkov je z dôvodu rozdielných právnych úprav dôchodkového poistenia v jednotlivých štátoch po rozdelení ČSFR nižší, ako by bola suma dôchodku, ak by sa priznal poistencovi výlučne podľa právnych predpisov Slovenskej republiky s prihliadnutím na celú dobu dôchodkového poistenia (zabezpečenia), tak pred, ako aj po rozdelení ČSFR.

Novela zákona č. 461/2003 Z.z. nadviazala na pomerne dlho sa prejavujúcu nespokojnosť tých dôchodcov, ktorí doplatili na rozdelenie Českej a Slovenskej federatívnej republiky. Zákonodarca tak sledoval odstrániť rozdiely vo vyplácanej výške starobného dôchodku medzi poistencami, ktorým je v dôsledku rozdelenia ČSFR a priznania dôchodkov z Českej republiky za obdobia zamestnania pred rozdelením ČSFR a dôchodkov zo Slovenskej republiky za obdobia dôchodkového poistenia po rozdelení ČSFR vyplácaný nižší dôchodok ako by im bol vyplácaný výlučne podľa právnych predpisov Slovenskej republiky s prihliadnutím na celú dobu dôchodkového poistenia, tak pred ako aj po rozdelení ČSFR.

Novela reaguje aj na právne názory vyjadrené v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré korigujú negatívne dôsledky rozdelenia federácie v oblasti dôchodkového zabezpečenia ako napr. v rozsudku NS SR sp. zn. 9So/203/2011, podľa ktorého mala žalovaná v zmysle čl. 46 ods. 1 Nariadenia Rady č. 1408/71 stanoviť výšku dôchodku výlučne na základe dôb poistenia získaných podľa právnych predpisov Slovenskej republiky a mala tiež povinnosť vypočítať výšku dôchodku podľa pravidiel stanovených v čl. 46 ods. 2 uvedeného nariadenia, a teda vypočítať teoretickú výšku dávky so zohľadnením všetkých dôb poistenia podľa právnych predpisov členských štátov a z toho vypočítať v súvislosti so vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie.

Z administratívneho spisu vyplynulo, že navrhovateľovi bol rozhodnutím odporkyne z 01.06.2009 č. XXX XXX XXXX priznaný predčasný starobný dôchodok podľa § 67 ods. 1 a § 82 zák. č. 461/2003 Z.z. a podľa čl. 46 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnané osoby, samostatne zárobkovo činné osoby a členov ich rodín pohybujúcich sa v rámci spoločenstva od XX.XX.XXXX v sume 298,40 € mesačne a rozhodnutím Českej správy sociálneho zabezpečenia zo dňa 04.08.2009 mu bol priznaný od XX.XX.XXXX starobný dôchodok v sume 8 169,- Kč mesačne.

Podľa ust. § 69a ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. predčasný starobný dôchodok je po dovŕšení dôchodkového veku starobným dôchodkom. Navrhovateľ dosiahol dôchodkový vek dňa XX.XX.XXXX; stal sa poberateľom starobného dôchodku priamo zo zákona a v čase rozhodovania žalovanej bol už poberateľom starobného dôchodku.

Po preskúmaní rozhodnutia správneho orgánu odvolací súd konštatuje jeho nadmieru strohé odôvodnenie, založené výlučne na zistení, že navrhovateľovi bol priznaný predčasný starobný dôchodok, s tým, že nárok môže vzniknúť iba v prípade priznania starobného dôchodku podľa predpisov Slovenskej republiky. Odporkyňa odkazuje súčasne pod bodmi a) až d) na ďalšie podmienky tohto nároku, obsah ktorých však nie je totožný s podmienkami uvedenými v ustanovení § 69b ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. Obsah rozhodnutia neumožňuje dostatočne objasniť, akým spôsobom správny orgán aplikoval príslušné ustanovenie zákona a jeho odôvodnenie tak nenapĺňa nielen svoj základný účel logicky a zrozumiteľne žiadateľovi vysvetliť, akým spôsobom sa rozhodujúci orgán s jeho žiadosťou vysporiadal, ale ani požiadavky kladené naň zákonom v ustanovení § 209 ods. 4 zákona.

Ďalej odvolací súd poukazuje na ustanovenie zákona v jeho ucelenom znení (odsek 1 písm. d), v ktorom, napriek tomu, že v prvej časti prvej vety ustanovenia je oprávnený poistenec identifikovaný ako poistenec, ktorému bol priznaný starobný dôchodok, je uvádzaný aj poistenec s dohodou o vyplácaní predčasného starobného dôchodku programovým výberom a v súvislosti s týmto údajom, aj na skutočnosť, že navrhovateľovi bol priznaný predčasný starobný dôchodok, ktorý podľa ustanovenia § 69a ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. v jeho veku je dôchodkom starobným a iné rozhodnutia odporkyne o jeho zvyšovaní preto obsahujú údaj o zvyšovaní dôchodku starobného.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veciach týkajúcich sa dôchodkových dávok tzv. federálnych dôchodcov a ich výpočtu (sp. zn. 9So/200/2011 zo dňa 30.01.2013, 9So/203/2011 zo dňa 30.01.2013, sp.zn. 9So/124/2013 zo dňa 25.02.2015, sp.zn. 1So/66/2013 zo dňa 19.01.2016), v zmysle ktorej „Okolnosť, že zákon o sociálnom poistení ani iný právny predpis taký postup doteraz priamo neupravujú, je z hľadiska nároku navrhovateľa na primerané zabezpečenie v starobe nepodstatná; ak taká úprava chýba, resp. je neúplná, lebo zákonodarca pri tvorbe právneho predpisu opomenul možné dopady výpočtu dôchodkov podľa medzinárodnej zmluvy, resp. pokiaľ nereagoval na také dopady, potom pri posudzovaní dôchodkových nárokov navrhovateľa treba vychádzať priamo z čl.12 a čl.39 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky ako základného zákona Slovenskej republiky.“

Je pritom nepochybné, že negatívne dôsledky (prezentované ako v dôvodovej správe k novele zák. č. 461/2003 Z.z., tak aj vo vyššie citovanej rozhodovacej praxi Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) sa týkajú (v rôznej miere) celej skupiny tzv. federálnych dôchodcov, t.j. bez ohľadu na skutočnosť, či sú títo poberateľmi predčasného starobného dôchodku (ktorý je dosiahnutím dôchodkového veku starobným dôchodkom) alebo starobného dôchodku.

Odvolací súd si je vedomý skutočnosti, že navrhovateľ požiadal o priznanie predčasného starobného dôchodku, a tento mu bol priznaný, čo predstavuje určitú výhodu oproti ostatným poistencom, ktorí požiadali o priznanie starobného dôchodku (teda poberajú dôchodkovú dávku od neskoršieho veku), avšak táto je do istej miery kompenzovaná, a to znížením sumy predčasného starobného dôchodku o 0,5 % za každých začatých 30 dní odo dňa vzniku nároku na predčasný starobný dôchodok do dovŕšenia dôchodkového veku (§ 68 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z.). Avšak aj odhliadnuc od vyššie uvedeného môže byť výška úhrnu sumy predčasného starobného dôchodku federálnych dôchodcov a sumy starobného dôchodku podľa právnych predpisov Českej republiky nižšia, ako v prípade, ak by boli na výšku predčasného starobného dôchodku zhodnotenú všetky doby poistenia, t.j. aj tie, za ktoré poberajú dôchodkovú dávku podľa právnych predpisov Českej republiky.

Podľa čl. 39 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky občania majú právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe a pri nespôsobilosti na prácu, ako aj pri strate živiteľa. V kontexte s týmto článkom a zákazom diskriminácie, uvedeným v čl.12 Ústavy SR je potrebné si uvedomiť, že Slovenská republika je jedným z

dvoch nástupníckych štátov Českej a Slovenskej Federatívnej republiky ako jedného štátu a teda v prípade zamestnania na území ČSFR u zamestnávateľa, ktorý mal sídlo na území ČSFR, nejde o klasické zamestnanie v cudzine (inom členskom štáte Európskej únie).

V prípade, že výška dôchodkov (podľa právnych predpisov oboch nástupníckych štátov) ku dňu vzniku nároku na dôchodok v ich súčte po prepočítaní kurzu mien oboch štátov nedosahuje výšku, ktorá by navrhovateľovi patrila, ak by sa pre výšku jeho starobného dôchodku započítali nielen všetky doby dôchodkového poistenia získané tak na území Slovenskej republiky ako aj na území Českej republiky (pred 01.01.1992), ale aj všetky priemerné príspevky od 01.01.1984 do 31.12.1992 (resp. pri použití § 63 ods.7 zákona o sociálnom poistení aj pred 01.01.1984), potom tento dôchodok musí byť priznaný v sume, rovnajúcej sa rozdielu medzi výškou starobného dôchodku, priznaného Českou správou sociálneho zabezpečenia, a takou výškou dôchodku, ktorá by navrhovateľovi patrila, ak by mu všetky doby poistenia a príspevky do 31.12.1992 bolo hodnotené podľa slovenských právnych predpisov.

Okolnosť, že pre prejednávanú právnu vec platné právne predpisy taký postup (pre poberateľov predčasných starobných dôchodkov, ktoré sa zmenili na starobné dôchodky) priamo neupravujú, je z hľadiska nároku navrhovateľa na primerané zabezpečenie v starobe nepodstatná; ak taká úprava chýba, resp. je neúplná, lebo zákonodarca pri tvorbe právneho predpisu opomenul možné dopady na spomínanú skupinu starobných dôchodcov, resp. pokiaľ nereagoval na také dopady, potom pri posudzovaní dôchodkových nárokov navrhovateľa treba vychádzať priamo z čl. 12 a čl. 39 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako základného zákona Slovenskej republiky. K rovnakým záverom dospel odvolací súd vo vyššie citovaných rozhodnutiach a týchto sa pridržiava aj naďalej. Preto nie je správny názor o tom, že ide o odlišné nároky (starobný dôchodok a predčasný starobný dôchodok, ktorý je po dosiahnutí dôchodkového veku tiež starobným dôchodkom), nakoľko predmetom tohto konania je rovnako zachovanie práva tzv. federálnych dôchodcov na primerané hmotné zabezpečenie v starobe podľa čl. 39 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky kontexte so zákazom diskriminácie, uvedeným v čl. 12.

Odvolací súd, uvedomujúc si povahu predčasného starobného dôchodku a spôsob jeho výpočtu, súčasne poukazuje na to, že postupom v zmysle právnej úpravy vyrovnávacieho príplatku, platnej pre prejednávanú právnu vec je potrebné zároveň zachovať zníženie sumy dôchodkovej dávky podľa § 68 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. tak, aby poberatelia predčasného starobného dôchodku neboli zvýhodnení oproti ostatným dôchodcom.

Súčasne však poukazuje aj na novú, v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia platnú právnu úpravu v § 69b a nasl. zák. č. 461/2003 Z.z., v zmysle ktorej má nárok na vyrovnávací príplatok aj poistenec, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok. Z dôvodovej správy k zákonu č. 266/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony vyplynulo, že „Na základe poznatkov z aplikačnej praxe a z vykonaných analýz sa ukázalo ako dôvodné, umožniť vznik nároku na vyrovnávací príplatok aj poistencom, ktorým bol priznaný slovenský predčasný starobný dôchodok a český starobný dôchodok. Z uvedeného dôvodu sa pre poistenca, ktorému bol priznaný predčasný starobný dôchodok navrhuje právny režim podmienok nároku na vyrovnávací príplatok, určenie sumy vyrovnávacieho príplatku, prehodnocovanie sumy vyrovnávacieho príplatku a podmienok nároku na výplatu vyrovnávacieho príplatku.“

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 220 O.s.p. zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie zrušuje a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie podľa § 250q ods. 3 v spojení s § 250j ods. 2 písm. a) a d) O.s.p.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 151 ods. 1 a 5 v spojení s 246c ods. 1, § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý mal úspech vo veci ich náhradu priznal podľa predloženého vyčíslenia trov konania (č.l. 81) v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) titulom trov právneho zastúpenia v sume 300,58 €.

Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny advokáta za úkony právnej služby v roku 2016 po 66 € a v roku 2017 po 68 €:

- príprava a prevzatie zastupovania vrátane prvej porady s klientom dňa 22.02.2016 (§ 13a ods. 1 písm. a/ vyhlášky),
- spísanie opravného prostriedku zo dňa 02.03.2016 (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- účasť na pojednávaní dňa 29.11.2016 (§13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
- spísanie odvolania dňa 14.06.2017 (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky),

V zmysle ust. § 16 ods. 3 vyhlášky má advokát právo na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Jedna stotina výpočtového základu za úkon právnej služby v roku 2016 predstavuje sumu 8,58 € a v roku 2017 sumu 8,84 €. Za tri úkony právnej služby v roku 2016 a jeden úkon v roku 2017 má právny zástupca navrhovateľa právo na náhradu uvedených výdavkov v sume 34,58 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok n i e j e prípustný.